

ACORD DE CIUTATS I POBLES CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

Milers de dones viuen colpejades per les violències masclistes patint un gravíssim atemptat als seus drets humans. Atemptats que estant passant als nostres pobles i ciutats, a les llars, a l'espai comunitari i social de manera oculta, silenciada o fins i tot, consentida, infravalorada o menystinguda.

Violències que tenen per finalitat infringir dolor, dominació i control sobre les dones i, que són fruit d'una ideologia masclista que porta, als milers d'homes que atempten contra les dones, a convertir-se en agressors i assassins. La creença profunda que mantenen els masclistes respecte a la seva superioritat i la identificació perversa amb un rol de gènere masclista, creat per la cultura patriarcal, és l'arrel del problema de la greu xacra social que afrontem. La situació és insostenible. No podem continuar assumint les violències i desenes de femicidis cada any.

Compartim la necessitat urgent d'abordar, des de les polítiques públiques, les arrels de la violència masclista. I ho fem des de la crítica a la manca de determinació de les institucions públiques per reconèixer en l'ordre patriarcal la causa de les violències contra les dones. L'organització de la nostra societat en els treballs, en els rols de gènere, en la construcció de les identitats sexuals i en el reconeixement que obtenim en funció d'aquestes identitats, fan que les dones quedin situades en posicions socials de desigualtat, privilegiant els homes només per la imposició d'un sistema ideològic i de valors arrelats en aquest ordre patriarcal. Patriarcat que no només no s'ha qüestionat prou, sinó que es reforça i perpetua amb polítiques conservadores. Venim d'una legislatura que ha desmantellat la igualtat, tant a Catalunya com a l'Estat Espanyol. L'austeritat ha degradat drets socials i civils i s'ha imposat des de l'exaltació d'un model de societat ultraconservador, retrògrad i masclista que tant deia que calia tancar escoles bressols per treure les dones mares del món laboral com que calia prohibir l'avortament.

Cal despatriarcalitzar la nostra societat per poder superar les desigualtats i abordar de manera prioritària les polítiques públiques que actuïn sobre les discriminacions i vulneracions dels drets humans de totes les persones, sigui quina sigui la seva identitat de gènere.

Malgrat haver avançat de manera formal en els drets de les dones, la ideologia masclista no ha quedat relegada, sinó que s'expressa imposant terror, prenent formes de terrorisme masclista.

Fa 11 anys de l'entrada en vigor de la *Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la violència de gènere* i, amb ella, la creació dels jutjats especialitzats de violència contra les dones. En aquests 11 anys, que ens hem anat dotant d'altres instruments legals pioners i referents al món; com la *Llei catalana 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista*, i d'instruments judicials, recursos, organismes i protocols d'atenció especialitzada; malgrat tot, han assassinat a **106 dones** a Catalunya i a **699 dones** a tot l'Estat Espanyol. Dones assassinades per homes que eren parella o exparella, segons les xifres oficials, i que gairebé es dupliquen quan s'incorporen a les dades totes les dones assassinades per les violències masclistes.

En un sol any, el 2015, van interposar-se 129.193 denúncies per violència masclista a l'Estat, 18.514 denúncies a Catalunya. Xifres que donen una mostra de l'abast terrible dels atemptats masclistes sobre els drets humans de les dones. Ocultes en el silenci, en la no denuncia, en la soledat i l'aïllament i en el no reconeixement de patir-ne, tantes altres milers de dones que no acudeixen ni als jutjats ni a les comissaries.

El moviment feminista i les organitzacions polítiques feministes hem fet tota la incidència política que hem tingut a les mans. Des de les institucions locals, impulsant i reforçant (en solitud administrativa) polítiques compromeses amb la justícia de gènere, mentre l'Estat i la Generalitat retallaven els seus pressupostos. Des del carrer, confluint tantes i persistents lluites en una manifestació històrica el **7N** a Madrid amb la que reclamàvem el **Pacte d'Estat contra la violència masclista**. Des dels instruments internacionals, exigint el compliment de les recomanacions a l'Estat del Comitè de la CEDAW de Nacions Unides.

El Parlament de Catalunya ha aprovat en l'anterior legislatura més de cinc resolucions amb múltiples mesures per l'abordatge de les violències masclistes. Entre aquestes resolucions, dues vegades ha adoptat l'**Acord Social i Polític contra la violència masclista** compromentent al Parlament a convocar-lo en un termini que va exhaurir el 24 de març passat. Els Ajuntaments no podem permetre que el missatge a la societat sigui que no hi ha voluntat política per lluitar contra el terrorisme masclista. Cal que totes les institucions liderin juntes la lluita per eradicar les violències masclistes i per transformar l'ordre patriarcal que les sustenta.

Els assassinats de totes les dones que, malauradament, s'han produït a casa nostra, són la trista constatació d'un estat d'emergència sobre el que cal actuar.

Diem prou. Els nostres pobles i ciutats volen garantir el dret de les dones a viure lliures de violències masclistes. Volem municipis lliures de violència masclista. Hem fet molt, però no és suficient. Cal fer molt més i millor.

Per tot això, adoptem els següents ACORDS:

1r. **Condemnar els feminicidis i totes les expressions de les violències masclistes** manifestant el compromís de treballar per fer del nostre municipi un espai lliure de violència masclista, combatent des de l'origen els micromasclismes, sexismes i neomasclismes de la cultura patriarcal fins les agressions i atemptats contra la vida i els drets humans de les dones i persones amb identitats de gènere no heteronormatives.

2n. Instar al Parlament de Catalunya a convocar amb urgència la **Taula per l'Acord Social i Polític per eradicar la violència masclista** en els termes que estableix la Resolució 11/XI i incorporant el lideratge dels governs locals a través de les entitats municipalistes. L'eradicació de la violència masclista és una qüestió de país per Catalunya.

3r. Instar al Govern de la Generalitat a **impulsar i reforçar pressupostàriament les mesures** que preveuen la *Llei 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista* i la *Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes* per:

- Garantir als Ajuntaments el finançament dels recursos d'atenció i prevenció com els SIE, els SIAD, les saturades i insuficients Cases d'Acollida i d'urgència, les dotacions d'habitatge de lloguer social

- Garantir la coordinació interadministrativa entre els cossos de seguretat i el programa de seguretat, la coordinació eficient entre els òrgans judicials i els serveis socials creant, per a aquests efectes, les unitats de coordinació necessàries.
- Impulsar els recursos d'acompanyament i protecció a les dones víctimes en el seu procés de denúncia i judicial.
- Garantir la formació especialitzada en perspectiva de gènere dels i les professionals que intervenen en els circuits de la violència masclista
- Avançar en els instruments de valoració de risc i d'actuació davant l'agressor.

4t. **Impulsar les mesures** de les Lleis d'eradicació de la violència i d'igualtat que actuen sobre les causes de les desigualtats de gènere; que les analitzen i en proposen instruments, com l'Observatori contra la violència masclista, la Sindicatura o els Grups de Treball de la Comissió Nacional per una intervenció Coordinada contra la Violència Masclista. Fer-ne el **desplegament de les lleis** de manera coordinada amb els les Regidories d'Igualtat dels Ajuntaments, i de forma integrada des de tots els àmbits, educatiu, de la salut, judicial i seguretat, sobre els drets econòmics de les dones i les polítiques socials i sobre la comunicació, la publicitat i la producció cultural; de manera que incorporin la perspectiva de gènere i permetin un nou impuls de les polítiques d'equitat de gènere al país.

5è. Manifestar el **rebuig al recurs del PP davant el Tribunal Constitucional de la Llei 17/2015 d'Igualtat** pel seu caràcter absolutament hostil contra els drets de les dones i les polítiques d'igualtat. Desenvolupar aquestes polítiques d'igualtat i els seus programes al marge de la possible suspensió de la Llei d'Igualtat que en pugui fer el Tribunal Constitucional un cop el govern del PP l'ha recorregut.

6è. Demanar al Parlament de Catalunya la **coordinació amb el món local** per garantir que les dones, els consells municipals i comarcals de dones i les entitats feministes del territori, puguin participar en les recomanacions, informes i mesures objecte d'estudi, avaluació i proposta de la Taula per l'Acord Social i Polític contra la violència masclista.

7è. Notificar aquests acords a les entitats municipalistes FMC i ACM, a la Mesa del Parlament i als grups polítics del Parlament de Catalunya, al Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya, a l'Institut Català de les Dones i als Consells Municipals de Dones.